

Sygn. akt VIII Gz 100/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Wojciech Wołoszyk

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) spółki z o. o. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22 kwietnia 2015 r. , sygn. akt VIII GNc 4674/14

postanawia :

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 4 września 2014 r. oraz odrzucił sprzeciw pozwanej od owego nakazu. Dnia 4 września 2014r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty, który został doręczony pozwanej przez awizo. W dniu 20 kwietnia 2015r. pozwana złożyła sprzeciw wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia. Z treści wniosku wynikało, że pozwana twierdzi, iż operator pocztowy nie dokonał dwukrotnego awizowania przesyłki. Podała, że złożyła w tej sprawie reklamację. Powołała się na powszechnie znany sposób wykonywania usług przez (...) S.A.

Zdaniem Sądu Rejonowego , w tej sprawie pozwana winna była przytoczyć okoliczności, które uprawdopodobniłyby twierdzenie, że operator pocztowy nie dokonał podwójnego awizowania przesyłki. Tymczasem pozwana nie przedstawiła w tym zakresie żadnych faktów. Na podstawie złożonego wniosku nie da się stwierdzić, jakie są warunki funkcjonowania biura pozwanej, jakie stosuje ona zasady odbioru korespondencji oraz jakie istniały możliwości doręczenia awiza oraz kontroli ze strony pozwanej, czy takie awizo zostało złożone. Pozwana powołała się jedynie na okoliczność, iż wiadomym jest w jaki sposób (...) S.A. doręcza przesyłki oraz podała, że złożyła reklamację u operatora. Z treści tej reklamacji nie wynikają również żadne okoliczności uprawdopodobniające wadliwość dokonanego doręczenia. Podkreślić należy, że zwrotne potwierdzenie odbioru o ile jest prawidłowo wypełnione stanowi dokument urzędowy, stanowiący dowód okoliczności w nim stwierdzonych. Ciężar wykazania okoliczności przeciwnych spoczywa na stronie, które zmierza do podważenia tego dowodu. Stąd samo twierdzenie strony nie mogło w ocenie sądu skutecznie podważyć dokonanego doręczenia. Mając powyższe okoliczności na uwadze , na mocy art. 168 § 1 kpc a contrario , Sąd oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu a na podstawie art. 504 § 1 kpc odrzucił sprzeciw od nakazu zapłaty.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana, zaskarżając je w zakresie pkt 3 i zarzucając naruszenie - art. 168 § 1 k.p.c. w zw. z art. 169 § 2 k.p.c. w zw. z art. 504 § 1 k.p.c. - polegające na odrzuceniu sprzeciwu pozwanej wskutek nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do jego wniesienia. Pozwana wniosła też o rozpoznanie w trybie art. 380 k.p.c. postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Zdaniem pozwanej, z całą pewnością uprawdopodobniła ona okoliczności uzasadniające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu. W treści wniosku o przywrócenie terminu pozwana wskazała bowiem, iż niezwłocznie po powzięciu informacji o zajęciu jej rachunku bankowego, podjęła szereg czynności zmierzających do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Pozwana stoi też na stanowisku, iż wiedzą powszechnie znaną jest sposób wykonywania usług w zakresie doręczania korespondencji sądowej przez (...) S.A. oraz w jej imieniu przez spółkę (...) S.A. W konsekwencji wysoce prawdopodobne pozostaje, iż listonosz nie pozostawił awiza dotyczącego spornej przesyłki. Gdyby awizo zostało pozostawione, pozwana posiadałaby wiedzę o konieczności odbioru przesyłki ze wskazanego punktu i z całą pewnością przesyłka zostałaby odebrana. Powyższe, zdaniem pozwanej, potwierdza dodatkowo błyskawiczna reakcja pozwanej, która nastąpiła po powzięciu informacji o zajęciu rachunku bankowego - nie tylko udała się do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy i Komornika prowadzącego egzekucję, ale również złożyła stosowną reklamację. Sąd meriti w ogóle nie odniósł się w treści uzasadnienia skarżonego postanowienia do działań podejmowanych przez pozwaną - niewątpliwie w sposób niezwłoczny - a mających na celu rozwiązanie zaistniałej sytuacji. Zdaniem pozwanej, nie miała ona możliwości odbioru przesyłki zawierającej odpis nakazu zapłaty oraz odpis pozwu albowiem nie posiadała wiedzy o ich nadaniu na jej adres wskutek niepozostawienia awiza przez listonosza (...) S.A. Pismem z dnia 20.04.2015 r. pozwana złożyła reklamację w związku z niepozostawieniem awiza dotyczącego przesyłki nr (...). W zażaleniu wniosła o złożenie przez Sad Rejonowy w Bydgoszczy reklamacji dotyczącej niepozostawienia pozwanej awiza dotyczącego rzeczony przesyłki, względnie o zrzeczenie się przez Sad Rejonowy w Bydgoszczy prawa do złożenia reklamacji na rzecz pozwanej. Wskazała też, że siedziba pozwanej znajduje się przy ul. (...) w W.. Z uwagi na fakt, iż działalność prowadzona przez pozwaną wymusza częste spotkania z klientami, a pozwana zatrudnia dwóch pracowników, którzy wykonują swoje obowiązki wyłącznie na terenie B. - częstokroć w siedzibie pozwanej nie przebywają osoby upoważnione do odbioru korespondencji. Korespondencja jest odbierana przez prezesa zarządu pozwanej J. B.. Pozwana prowadzi działalność gospodarczą od 2002 r. i nigdy nie doszło do sytuacji, aby nie odebrała w terminie jakiegokolwiek adresowanej do niej przesyłki. Gdyby pozwana posiadała wiedzę o pozostawieniu awizowanej przesyłki oznaczonej nr (...), z całą pewnością by ją odebrała. Zestawiając okoliczności, na które powoływała się pozwana w treści wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty uznać należy, iż uprawdopodobniła ona okoliczności warunkujące przywrócenie terminu. W konsekwencji - skoro termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 4.09.2014 r. winien zostać przywrócony, nie było również podstaw do odrzucenia złożonego przez pozwaną sprzeciwu, a zatem zażalenie jako uzasadnione zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie jest niezasadne.

Słusznie Sąd Rejonowy stwierdził, iż w myśl art. 169 § 2 kpc, pozwana winna była przytoczyć okoliczności, które uprawdopodobniłyby twierdzenie, że operator pocztowy nie dokonał podwójnego awizowania przesyłki co skutkowałoby przywróceniem terminu do wniesienia sprzeciwu. We wniosku o przywrócenie terminu takie okoliczności nie zostały podniesione. Sam bowiem szybka reakcja pozwanej na informację o zajęciu jej rachunku bankowego nie ma żadnego związku z prawidłowością doręczenia przesyłki. Jak zauważa bowiem sama pozwana, w jej siedzibie często nie przebywają osoby upoważnione do odbioru korespondencji. Mogło zatem dojść do sytuacji, że właśnie wskutek takich okoliczności doszło do prawidłowego awizowania i zwrotu nieodebranej przesyłki. Działania pozwanej po skierowaniu przeciwko niej egzekucji nie mają związku z przyczyną ewentualnego braku doręczenia przesyłki. Okolicznością taką nie jest też sposób wykonywania usług w zakresie doręczania korespondencji sądowej przez (...) S.A., gdyż sąd bada wniosek złożony w konkretnej sprawie i w tej sprawie należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające ów wniosek.

Jak słusznie wskazał SN w postanowieniu z 20.11.2014 r. , sygn. I PZ 25/14 ; istota uprawdopodobnienia sprowadza się do przekonania sądu o przynajmniej prawdopodobieństwie tych faktów, na które powołała się strona wnosząca o przywrócenie terminu, a przekonanie winno opierać się na obiektywnych przesłankach wynikających z zawartych we wniosku twierdzeń. Uprawdopodobnienie jest wyjątkiem od reguły formalnego przeprowadzenia dowodu, działającym na korzyść strony powołującej się na określony fakt, jednakże nie oznacza to, że przekonanie sądu opierać się może wyłącznie na twierdzeniach strony Tak więc nie można było przywrócić terminu li tylko opierając się na samych twierdzeniach pozwanej.

Pozwana w zażaleniu złożyła co prawda nowy wniosek dowodowy , lecz Sąd Okręgowy – w oparciu o art. 381 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc – pominął jako spóźniony dowód z przesłuchania reprezentantki pozwanej na okoliczności związane z obiegiem korespondencji w biurze pozwanej. Nic bowiem nie stało na przeszkodzie aby pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika złożyła taki wniosek dowodowy już domagając się przywrócenia terminu. Jak zasadnie przyjął SN w postanowieniu z dnia 11 stycznia 2001 r. (V CKN 1683/00) , sąd II instancji na podstawie art. 382 i 232 k.p.c. może w postępowaniu odwoławczym dopuścić dowód nie wskazany przez stronę, musi to jednak być usprawiedliwione określonymi okolicznościami sprawy. Sytuacji takiej nie można jednak uznać za typową. Z zasady dyspozycyjności i kontradiktoryjności wynika, że to strona winna wykazywać inicjatywę dowodową, która ma etapie postępowania odwoławczego, dodatkowo winna być wsparta argumentacją uwzględniającą ograniczenia w powoływaniu nowych faktów i dowodów, wynikające z art. 381 k.p.c. (w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Podobnie wypowiedział się SN w postanowieniu z dnia 29 czerwca 2001 r. (IV CZ 64/01). Odnosząc się zaś do podniesionej w zażaleniu kwestii reklamacji dotyczącej niepozostawienia pozwanej awiza dotyczącego przesyłki nr (...) , to Sąd Rejonowy – na wniosek pozwanej - zwrócił się z takim żądaniem do operatora. Pismem z dnia 19 czerwca 2015 r. reklamacja została oddalona , albowiem z informacji operatora wynika , iż przesyłka była prawidłowo awizowana – w dniach 16 i 24 września 2014 r. a następnie zwrócona dnia 2 października 2014 r. Potwierdza to zasadność zaskarżonego orzeczenia.

W takiej sytuacji słusznie Sąd Rejonowy oddalił wniosek o przywrócenie terminu i przyjął , że sprzeciw pozwanej złożono po terminie , co skutkowało jego odrzuceniem w oparciu o art. 504 § 1 kpc.

Zażalenie podlegało zatem oddaleniu , w myśl art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.